

DUIVENSPORT

▲ Theo (links) en Bernard Burgers. „Je moet er gewoon voor zorgen dat de duiven supergezond zijn door ze goed eten en voldoende rust te geven.” FOTO EVELINE VAN ELK

Gebroeders Burgers doen de duiven nog lang niet weg

Ook in het Land van Maas en Waal loopt de belangstelling voor de duivensport terug. Er zijn in deze regio nog vier postduivenverenigingen. De Witpen in Weurt is de club van de broers Theo (52) en Bernard Burgers (54). Zij denken nog lang niet aan stoppen.

Irma van Teunenbroek
Weurt

Al tachtig jaar is hun familie actief in de postduivensport. Het begon nog voor de oorlog met opa Burgers. Bernard: „We kunnen het ons nog heel goed voor de geest halen. Die woonde in Hees. Het was vroeger een dorpsgebeuren. Opa heeft de eerste duiven uit België gehaald; daar ligt de bakermat van de duivensport. In de oorlog heeft hij een deel van de vogels ondergebracht in een schokker op de Waal. Zo fel was hij op die duiven, bang dat de Duitsers ze zouden inpikken.”

De Burgers zien dat de sport niet alleen minder populair wordt, er is ook minder ruimte beschikbaar. Daarnaast legt de gemeente beperkingen op als het gaat om bijvoorbeeld de bouw. Theo heeft een grote duiventil aan huis, in de achtertuin. Die voldoet aan de regels. De populatie duiven wordt op ongeveer zestig stuks gehouden. Hebben de burens geen last van de

vogels? „De duiven zitten niet continu buiten. Dan gaan ze zich vervelen en gaan ze op allerlei plekken zitten. Nu vliegen ze een paar keer per dag en blijven ze op de daken van de schuur en de duiventil.”

Bernard houdt zich voornamelijk bezig met de kweek van nieuwe duiven. „Nostalgie speelt voor mij een belangrijke rol. De duiven die we hebben, zijn bijna allemaal nazaten van de duiven uit de jaren 40 en 50. We proberen de lijn van toen erin te houden. Onze stamboomadministratie gaat terug tot 1940.”

Er is een levendige handel in duiven. „Het recordbedrag voor een duif is geloof ik 3 ton. Voor onze beste vliegers kunnen we 5.000 euro krijgen. Maar die doen we niet weg. Soms verkopen we wel jongen. Maar altijd op verzoek, niet actief. Ik ben nu benaderd door een Japanner. In augustus gaan 25 duiven op transport. Die moeten nog geboren worden.”

De training van de duiven duurt een paar jaar. Er wordt een aantal systemen gebruikt in de sport. ‘Op

nest’ spelen is daar een van. Met name duivinnen, maar ook doffers willen snel terug naar het nest als ze aan het broeden zijn. Theo: „Veel houders denken dat de duiven zo het beste gemotiveerd zijn. Wij denken van niet. Je moet er gewoon voor zorgen dat de duiven supergezond zijn door ze goed eten en voldoende rust te geven.” Het tweede systeem is ‘wedwenschap’: vier weken voor de wedstrijd houd je de duivinnen en doffers apart, vlak ervoor breng je ze weer bij elkaar.

De vogels worden eerst ‘thuis’ gehouden en doen als ze ongeveer een jaar zijn mee aan wedstrijden van 500 tot 600 kilometer. De Burgers gebruiken deze wedstrijden om te trainen. Als dat goed gaat, laten de broers de duiven mee-

“**Er zitten weinig vrouwen in de duivensport. Geen idee waarom dat is eigenlijk** – Theo Burgers

doen op de langeafstandsvluchten. De duiven vliegen zo’n 1.000 kilometer. Barcelona is dé klassieker van het jaar. Het fenomenale oriëntatievermogen van de vogels zorgt ervoor dat ze de weg terug naar huis kunnen vinden. De duif die de afstand het snelste aflegt, wint. „In principe overnacht de duif onderweg. Maar dan komt er ’s avonds ineens een schim uit de

lucht vallen en denk je: dat kan toch niet waar zijn. Dan is de duif binnen een dag binnen. Heel spannend”, zegt Bernard. „Een duif maakt tijdens de vlucht van alles mee. Als het misgaat, kan het zijn dat hij tegen een hoogspanningskabel is gevlogen. En er is een toename van roofvogels. We hebben een paar keer gezien dat er een slechtvalk op onze duiven dook. Daarom houden we ze in de winter binnen.”

En als Theo en Bernard ermee stoppen? Is er een volgende generatie die opstaat om het over te nemen? Theo: „Bernard heeft geen kinderen en ik heb twee dochters. Het zit er niet in dat die er iets mee willen doen. Er zitten weinig vrouwen in de duivensport. Geen idee waarom dat is eigenlijk.”

Duivensport: nationaal erfgoed, maar niet echt sexy

De duivensport valt sinds kort onder het immaterieel erfgoed van Nederland. Het aantal duivenhouders holt achteruit. Jongeren lopen niet warm voor de voormalige volkssport. Processie De Vaart en de Metworstrennen in Boxmeer. Maasheggenvlechten aan beide zijden van de rivier. De Vierdaagse van Nijmegen. Ze behoren allemaal tot het immaterieel erfgoed van Nederland. Sinds december 2017 de duivensport ook.

De duivensport ontstond eigenlijk in de 19de eeuw in België. De basis is eenvoudig: je brengt duiven ver weg van hun hok en laat ze naar huis vliegen. De vogel die het snelst is, wint een prijs. In Nederland was het houden van duiven na de Tweede Wereldoorlog een echte volkssport met op het hoogtepunt 100.000 beoefenaars. In de laatste vijftien jaar ging het ledenbestand van de Nederlandse Postduivenhouders Organisatie (NPO) in vrije val van

50.000 naar 17.000 leden. Om jongeren enthousiast te maken voor de sport zet de duivenhoudersclub een speciaal erfgoedzorgplan op. Met technische snuffjes zou de sport extra interessant worden voor jongere duivenhouders. Zo is er een app in de maak voor de smartphone waarmee de resultaten van de sportduiven te zien zijn. Echt sexy wordt de sport daarmee nog niet. En er is zo veel te kiezen.

De duiven vliegen nog

De hoogtijdagen van de duivensport zijn
voorbij. Maar er zijn nog liefhebbers. ► **P5**